

וַגְּנֹזֵי חַיִּים טוֹבִים, וַנִּקְרָא עֲרֵבוֹת. וּבַעֲרֵבוֹת יֵשׁ
גְּנֹזִים הַרְבֵּה, וַגְּנֹזֵי הַנְּשָׁמוֹת שָׁם. וְהָא אָמַר רַבִּי בָּא
שְׂאוּצָר אֶחָד הוּא, וְהִכָּא תַּיְיבֵּן גְּנֹזִים.

אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, לֹא תִקְשִׁי לָךְ, שְׁנַיִם אוֹצְרוֹת
הֵם: אוֹצֵר הַנְּשָׁמוֹת, שְׁעֵתִידִין לְהַנְּתֵן בְּבִנֵי
אָדָם. דְּהָא תַּיְיבֵּן, בְּתַהוּא צוּרָה, וּבְתַהוּא דִּיּוֹקְנָא
מִמָּשׁ, שְׁעֵתִיד לְעַמּוּד בְּזַה הָעוֹלָם, בְּתַהוּא דִּיּוֹקְנָא
הוּא שָׁם. וַנִּקְרָא גּוֹף הַנְּשָׁמוֹת, מִפְּנֵי שְׁעוֹשָׂה לָהֶם
גּוֹף, כְּמוֹ שְׁעֵתִידִין לְהִיּוֹת. וְאוֹצֵר אֶחָד בְּנִגְדוֹ,
לְאוֹתָן הַנְּשָׁמוֹת שְׁהִיוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְקִיָּמוּ הַתּוֹרָה,
וַנִּקְרָא גְּנֹזֵי חַיֵּי הָעוֹלָם. וְהִיָּינוּ דְּהוּא אָמַר רַבִּי
שְׂמַעוֹן, בְּגְנֹזֵי חַיֵּי עֲלְמָא תַּהוּא פְּלִינְיָא, דְּנִפְיָא
מִעֲלְמָא דִּין.

לשון הקודש

בְּזַה הָעוֹלָם בְּאוֹתוֹ דִּיּוֹקְנָא שְׁהוּא שָׁם,
וַנִּקְרָא גּוֹף הַנְּשָׁמוֹת, מִפְּנֵי שְׁהוּא עוֹשָׂה
לָהֶם גּוֹף כְּמוֹ שְׁעֵתִידִים לְהִיּוֹת. וְאוֹצֵר
אֶחָד בְּנִגְדוֹ לְאוֹתָן הַנְּשָׁמוֹת שְׁהִיוּ בְּעוֹלָם
הַזֶּה וְקִיָּמוּ הַתּוֹרָה, וַנִּקְרָא גְּנֹזֵי חַיֵּי
הָעוֹלָם, וְהִיָּינוּ מַה שְׁהִיָּה אוֹמַר רַבִּי
שְׂמַעוֹן, בְּגְנֹזֵי חַיֵּי הָעוֹלָם תַּהוּא פְּלִינְיָא,
שְׂעִיָּא מִן הָעוֹלָם הַזֶּה.

גְּשָׁמִים שָׁם וַגְּנֹזֵי חַיִּים טוֹבִים, וַנִּקְרָא
עֲרֵבוֹת. וּבַעֲרֵבוֹת יֵשׁ גְּנֹזִים הַרְבֵּה, וַגְּנֹזֵי
הַנְּשָׁמוֹת שָׁם. וְהָרִי אָמַר רַבִּי בָּא שְׂאוּצָר
אֶחָד הוּא, וְכַאן שְׁנֵינוּ גְּנֹזִים?

אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, לֹא יִקְשֶׁה לָךְ, שְׁנַיִם
אוֹצְרוֹת הֵם: אוֹצֵר הַנְּשָׁמוֹת שְׁעֵתִידוֹת
לְהַנְּתֵן בְּבִנֵי אָדָם, שְׁהִרֵי שְׁנֵינוּ, בְּאוֹתָהּ
צוּרָה וּבְאוֹתוֹ דִּיּוֹקְנָא מִמָּשׁ, שְׁעֵתִיד לְעַמּוּד

תָּנוּ רַבָּנָן, כָּל יוֹמָא וְיוֹמָא פְּרוּזָא קְרִי, אֶתְעָרוּ בְּנֵי
 קַדִּישָׁא עֵילָאָה, וְעָבִידוּ פּוּלְחָנָא דְמֵאֲרִיכוֹן,
 דְאֶפְרִישׁ לְכוּן מִן שְׂאָר עֲמִין, וְיִהֵב בְּכוּן נִשְׁמַתָּא
 קַדִּישָׁא, דְאֶתְגַּזְרַת מִפּוּרְסֵי יְקָרִיָּה.

אָמַר רַבִּי יוֹדָא, אִם בֵּין שְׂאָר עֲמִין, נִשְׁמַתְהוּן
 מֵאֵן אֶתֶר. אֲזִדְמֵן לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר, אָמַר,
 תָּא חַזִּי, דְכִתִּיב וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים, דָּא הִיא
 נִשְׁמַתָּא קַדִּישָׁא, דְאֶתְגַּזְרַת מִפּוּרְסֵי יְקָרָא דְמַלְכָּא
 עֵילָאָה. מַאי כְּתִיב בֵּיה. וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה.
 אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, זֶו הִיא הַפֶּת שְׁנֵיתָן לְבַהֲמוֹת
 וְלַחַיּוֹת וְלַדְּגָיִם. שְׁנַבְרַאת מִן הָאֲדָמָה, דְכִתִּיב
 תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אֲזַרְיִיתָא אֶתְקַבְּלַת עַל אָדָם,
 וְאֶמְרַת, קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא פְּרָא לְבַר נֶשׁ,

לשון הקודש

שָׁנוּ רַבּוֹתֵינוּ, כָּל יוֹם וְיוֹם הַפְּרוּז קוּרָא:
 הַתְּעוּרָו בְּנֵי הַקְּדוּשָׁה הָעֲלִיּוֹן, וְעָשׂוּ אֶת
 עֲבוֹדַת רַבּוֹנְכֶם, שְׁהַפְּרִיד אֶתְכֶם מִשְׂאָר
 הָעַמִּים וְנָתַן בְּכֶם נִשְׁמַת קְדוּשָׁה שְׁנַגְזְרָה
 מִכָּפְסָא כְּבוֹדוֹ.

אָמַר רַבִּי יוֹדָא, אִם בֵּין שְׂאָר עֲמִים,
 מֵאִיזָה מְקוּם נִשְׁמַתֵּיהֶם. הַזְּדִמֵּן לוֹ רַבִּי
 אֶלְעָזָר. אָמַר, בַּא וְרָאָה שְׁפַתּוֹב (בראשית ב.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, הַתּוֹרָה קוּבְלַת עַל

וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים, זֶו הַנִּשְׁמָה
 הַקְּדוּשָׁה שְׁנַגְזְרָה מִכָּפְסָא כְּבוֹד הַמְּלִיךְ
 הָעֲלִיּוֹן, מַה כְּתוּב בּו? (שם) וַיְהִי הָאָדָם
 לְנֶפֶשׁ חַיָּה. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, זֶו הִיא הַפֶּת
 שְׁנַתָּן לְבַהֲמוֹת וְלַחַיּוֹת וְלַדְּגָיִם, שְׁנַבְרַאת
 מִן הָאֲדָמָה, שְׁפַתּוֹב (שם א) תּוֹצֵא הָאָרֶץ
 נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ.

וַיִּהְיֶה בַּיּוֹם הַהוּא נִשְׁמָתָא קַדִּישָׁא, לְמַהוּי לִיה חַיִּין לְעֵלְמָא
דְּאֵתִי, וְהוּא אֶתְחַזֵּר בְּחוּבֵיהּ לְהַחְוּא נַפְשָׁא חַיִּיתָא,
דְּאֶתְגְּזַרְת מִן אַרְעָא, לְבַעֲרָתָא וּלְחַיִּיתָא.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מִמַּשְׁמַע דְּכִתְיב וַיְהִי הָאָדָם
לְנֶפֶשׁ חַיָּה, וַיַּעֲשֶׂהוּ לֹא נֹאמֵר, אֱלֹא וַיְהִי
הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה. מְלַמֵּד שֶׁהוּא פְּעֻצְמו גָּרַם,
לְחַזֵּר לְאוֹתָהּ נֶפֶשׁ הַגְּזוּרָה מִהָאָדָמָה.

אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אָדָם,
אֲנִי בְּרֵאתִי אוֹתְךָ עֲלִיּוֹן עַל כָּל בְּרִיּוֹתַי,
וְנִפְתַּחְתִּי בְּךָ נְשֻׁמַּת חַיִּים, הַנּוֹתֶנֶת חַיִּים לְבַעֲלֶיהָ,
הַגְּזוּרָה מִכִּפְסָאֵי. וְאַתָּה חֲזַרְתָּ לְאוֹתָהּ נֶפֶשׁ חַיָּה
שֶׁבְּרֵאתִי מִן הָאָדָמָה לְבִהְמוֹת. חַיִּיךָ, מִכָּאן וְאֵילָךְ,
כָּל הָעוֹסֵק בְּתוֹרָתִי, וַיִּשְׁמֹר אוֹתָהּ, אֶתֵּן לוֹ אוֹתָהּ
הַנְּשָׁמָה הַגְּזוּרָה מִכִּפְסָאֵי, שֶׁהִיא נוֹתֶנֶת חַיִּים

לשון הקודש

מהאדמה.

אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:
אָדָם, אֲנִי בְּרֵאתִי אוֹתְךָ עֲלִיּוֹן עַל כָּל
בְּרִיּוֹתַי, וְנִפְתַּחְתִּי בְּךָ נְשֻׁמַּת חַיִּים הַנּוֹתֶנֶת
חַיִּים לְבַעֲלֶיהָ, הַגְּזוּרָה מִכִּפְסָאֵי, וְאַתָּה
חֲזַרְתָּ לְאוֹתָהּ נֶפֶשׁ חַיָּה שֶׁבְּרֵאתִי מִן
הָאָדָמָה לְבִהְמוֹת, חַיִּיךָ מִכָּאן וְאֵילָךְ –
כָּל הָעוֹסֵק בְּתוֹרָתִי וַיִּשְׁמֹר אוֹתָהּ, אֶתֵּן לוֹ
אוֹתָהּ הַנְּשָׁמָה הַגְּזוּרָה מִכִּפְסָאֵי, שֶׁהִיא

הָאָדָם וְאוֹמְרָתָּ, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרָא
אֶת הָאָדָם וְנָתַן בּוֹ נְשֻׁמָּה קְדוּשָׁה, שִׁיְהִי
לוֹ חַיִּים לְעוֹלָם הַבָּא, וְהִיא בְּחִטָּאֵיהָ
הַחֲזוּרָה לְאוֹתָהּ נֶפֶשׁ חַיָּה שֶׁנְּגֹזְרָה מִן
הָאֶרֶץ לְבִהְמוֹת וּלְחַיּוֹת.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מִמַּשְׁמַע שֶׁכְּתוּב וַיְהִי
אָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה, לֹא נֹאמֵר וַיַּעֲשֶׂהוּ, אֱלֹא
וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה, מְלַמֵּד שֶׁהוּא
פְּעֻצְמו גָּרַם לְחַזֵּר לְאוֹתָהּ נֶפֶשׁ הַגְּזוּרָה

לְבַעַלְיָהּ. וְכָל אוֹתָם שָׁלָא יַעֲסֻקוּ בְּתוֹרָתִי, יִהְיֶה חֶלְקָם בְּאוֹתָהּ נֶפֶשׁ חַיָּה שֶׁבְּחָרוּ לְמַעַן יִכְלוּ עִמָּהּ.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, תָּא חַיִּי, מַאי דְכַתִּיב, ^(קהלת ג) מִי יוֹדֵעַ רוּחַ בְּנֵי הָאָדָם, הָעוֹלָה הִיא לְמַעַלָּה וְרוּחַ הַבְּהֵמָה הַיּוֹרֶדֶת הִיא לְמַטָּה לְאָרֶץ. רוח בְּנֵי הָאָדָם הָעוֹלָה הִיא לְמַעַלָּה, דָּא הִיא נִשְׁמָתָא קַדִּישָׁא דְצַדִּיקָיָא. וְרוּחַ הַבְּהֵמָה, דָּא הִיא נֶפֶשׁא חַיִּיתָא דְאִתְגַּזְרַת מִן אֶרְעָא לְבַעִירָא, דְתִשְׁתַּצִּי וְתַחֲזוֹת לְאַשְׁתַּצָּא מִן עֲלָמָא.

אָמַר רַבִּי חֵינָא, אִם פֶּן אֵין לָהֶם נִשְׁמָה לְגוּיִם אֵלָא אוֹתָהּ הַנֶּפֶשׁ הַחַיָּה. אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן הוּאִי. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְלִישְׂרָאֵל מֵאֵן יִהְבֵּא. תּוֹהַ רַבִּי חֵינָא. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר תָּא חַיִּי, דְתַנֵּן בָּא לִישְׁתַּר מִסְיַעִין אוֹתוֹ. מַאי סִיּוּעַ

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

הַצַּדִּיקִים, וְרוּחַ הַבְּהֵמָה – זוֹהִי נֶפֶשׁ חַיָּה שֶׁנִּגְזְרָה מִן הָאָרֶץ לְבְּהֵמָה, שֶׁתְּכַלֶּה וְתֵרֵד לְהַתְּכַלּוֹת מִן הָעוֹלָם.

אָמַר רַבִּי חֵינָא, אִם פֶּן, אֵין לָהֶם נִשְׁמָה לְגוּיִם אֵלָא אוֹתָהּ הַנֶּפֶשׁ הַחַיָּה? אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, פֶּן הוּאִי! אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְלִישְׂרָאֵל מִי נִתְנָה? תְּמָה רַבִּי חֵינָא. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, בָּא וְרָאָה, שְׁשֻׁנֵינוּ בָּא

נוֹתְנַת חַיִּים לְבַעַלְיָהּ. וְכָל אוֹתָם שָׁלָא יַעֲסֻקוּ בְּתוֹרָתִי, יִהְיֶה חֶלְקָם בְּאוֹתָהּ נֶפֶשׁ חַיָּה שֶׁבְּחָרוּ לְמַעַן יִכְלוּ עִמָּהּ.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בָּא וְרָאָה, מַה שֶׁכְּתוּב (קהלת ג, כא) מִי יוֹדֵעַ רוּחַ בְּנֵי הָאָדָם הָעוֹלָה הִיא לְמַעַלָּה וְרוּחַ הַבְּהֵמָה הַיּוֹרֶדֶת הִיא לְמַטָּה לְאָרֶץ, רוּחַ בְּנֵי הָאָדָם הָעוֹלָה הִיא לְמַעַלָּה – זוֹ הַנִּשְׁמָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל

יִתְבַּיֵּן לִיָּהּ, אֵלֶּא הֵהוּא נִשְׁמָתָא קַדִּישָׁא, לְמַהוּי
 לִיָּה סְמָךְ, דִּיתְבַּיֵּן לִיָּה לְסִיעָא לִיָּה בְּעֵלְמָא
 דִּין וּבְעֵלְמָא דִּיאָתִי.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, עַד תְּלִיסַר שָׁנִין, אֲשֶׁתְּדַלּוּתִיהָ
 דְּבַר נֶשׁ בְּהֵוּא נֶפֶשׁ חַיִּיתָא. מִתְּלִיסַר שָׁנִין
 וְלַעֲיֵלָא, אִי בְּעִי לְמַהוּי זַפְּאָה, יִתְבַּיֵּן לִיָּה הֵהוּא
 נִשְׁמָתָא קַדִּישָׁא עֲלָאָה, דִּיאָתְגַזְרַת מְכַוְרִסִּי יִקְרָא
 דְּמִלְכָּא. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, הֵינְנו טַעְמָא דְּתַנִּינָן,
 בְּתַלְתַּת עָשָׂר מְכִילָן דְּרַחֲמֵי, בְּמִתְנִיתָא דְּרַבִּי אֶלְעָזָר.

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, זְמִין לְמַאֲרֵי מִתְנִיתָא
 לְמִיכַל בְּסַעוּדָתָא רַבָּה דְּעַבְדַּ לְהוּ, וְחָפָא פֶּל
 בֵּיתָא בְּמַאֲנֵי דִיקָר, וְאוֹתִיב לְרַבָּנָן בְּהַאי גִיסָא,
 וְהוּא בְּהַאי גִיסָא, וְחָזָה קָא פְּדַח טוּבָא.

לשון הקודש

הַמְּלֻדָּה. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, זְהוּ הַטַּעַם
 שֶׁשָּׂנִינוּ בְּשִׁלְשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַרַחֲמִים,
 בַּמִּשְׁנָה שֶׁל רַבִּי אֶלְעָזָר.

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי הוֹמִין אֶת בְּעֵלֵי
 הַמִּשְׁנָה לְאַכַּל בְּסַעוּדָה גְּדוּלָה שֶׁעָשָׂה
 לְהֵם, וּכְסָה אֶת כָּל הַבַּיִת בְּכִלִּים יְקָרִים,
 וְהוֹשִׁיב אֶת הַחֲכָמִים בְּצַד זֶה, וְהוּא בְּצַד
 הַזֶּה, וְהָיָה שְׂמֵחַ הַרְבֵּה.

לְטַהַר מִסִּיעֵין אוֹתוֹ. אֵיזָה סִיעָא נוֹתְנִים
 לוֹ? אֵלֶּא אוֹתָהּ הַנְּשָׁמָה הַקְּדוּשָׁה,
 שֶׁתְּהִיָּה לוֹ סְמָךְ, שְׁנוֹתְנִים לוֹ לְסִיעָא לוֹ
 בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, עַד שִׁלְשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנִים
 הִשְׁתַּדְּלוּתוֹ שֶׁל אָדָם בְּאוֹתָהּ נֶפֶשׁ חַיָּה,
 וּמִשְׁלֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנִים וּמַעֲלָה – אִם רוּזָה
 לְהִיּוֹת צַדִּיק, נוֹתְנִים לוֹ אוֹתָהּ נְשָׁמָה
 קְדוּשָׁה עֲלִיּוֹנָה שְׁנַגְזְרָה מִכַּסָּא כְּבוֹד

אָמְרוּ לִיה מַאי בְּדִיתוּתָא דְמַר בְּהַאי יוֹמָא דִּין
 מִשְׁאָר יוֹמִין. אָמַר לְהוּ, דִּיּוֹמָא דִּין
 נִחְתָּא נִשְׁמַתָּא קַדִּישָׁא עֵילָאָה, בְּאַרְבַּע גְּדַפִּין
 דְּחִיתוּתָא, לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִי, וּבַהֲלוּלָא דָּא, יְהֵא
 לִי בְּדִיתוּתָא שְׁלִימְתָּא.

אוֹתְבִיה לְר' אֶלְעָזָר בְּרִיה לְגַבִּיה, אָמַר תֵּיב בְּרִי
 תֵּיב, דִּיּוֹמָא דִּין אַתְּ קַדִּישָׁא, וּבְעַדְבָּא
 דְּקַדִּישִׁין. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן מְלָה חַד, וְאַסְחַר אִשָּׁא
 בְּבִיתָא. נָפְקִי רַבָּנָן, חָמוּ קִיטוּרָא דִּיהוּה סָלִיק
 מִבֵּיתָא פֶּל הַהוּא יוֹמָא.

אַתָּא רַבִּי יוֹסִי בְּרַבִּי שְׁמַעוֹן בְּן לָקוּנְיָא, אִשְׁבַּח
 לְרַבָּנָן דְּהוּוּ תְּוֹהוּ, וְקִיַּיְמִי בְּשׁוּקָא. אָמַר
 לְהוּ, מַאי הוּא. אָמְרוּ לִיה, חָמֵי תַּאי קִיטוּרָא
 מֵאַשָּׁא דְלַעִילָא. דְּהָא יוֹמָא דִּין (דף יד ע"ב) מִכְּתִירִין,
 בְּכַתְרָא קַדִּישָׁא לְרַבִּי אֶלְעָזָר. וְחָמוּ רַבָּנָן, אַרְבַּע

לשון הקודש

דְּבַר אַחַד, וְהַקִּיפָה אֵשׁ אֶת הַבַּיִת. יֵצְאוּ
 הַחֲכָמִים, רְאוּ קִיטוּר שְׁהִיָּה עוֹלָה מִן
 הַבַּיִת כָּל הַיּוֹם הַהוּא.

בַּא רַבִּי יוֹסִי בֶן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן לָקוּנְיָא,
 מֵצֵא אֶת הַחֲכָמִים שְׁהִיוּ תַמְהִים וְעוֹמְדִים
 בְּשׁוּק. אָמַר לָהֶם, מַה זֶה? אָמְרוּ לוֹ, רְאֵה
 הַקִּיטוּר הַזֶּה מֵהָאֵשׁ שְׁלַמְעֵלָה, זֶהוּ
 שְׁמִכְתִּירִים בַּיּוֹם הַזֶּה בְּכַתְרֵי קְדוּשָׁא אֶת

אָמְרוּ לוֹ, מַה שְׁמַחְתוּ שֶׁל מַר בַּיּוֹם הַזֶּה
 מִשְׁאָר הַיָּמִים? אָמַר לָהֶם, שֶׁהַיּוֹם הַזֶּה
 יִרְדֶּה נִשְׁמַתָּה קְדוּשָׁה עֵלְיוֹנָה בְּאַרְבַּע
 בְּנָפִי חֲחִיָּה לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנִי, וּבַהֲלוּלָה
 הַזֶּה תִּהְיֶה לִי שְׁמַחָה שְׁלֵמָה.

הוֹשִׁיב אֶת רַבִּי אֶלְעָזָר בְּנֵו אֶעְלוּ. אָמַר,
 שֶׁב בְּנִי, שֶׁב, שְׂיִוִם הַזֶּה אַתָּה קְדוּשָׁה,
 וּבְגוּרְלָם שֶׁל קְדוּשִׁים. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן

גִּדְפוּן דְּנִשְׁרָא, דְּנִחְתּוּ בְּאִשָּׁא, דְּאַסְחָר לִיהּ וּלְרַבֵּי
שְׂמַעוֹן אָבוּהֵי. יְתִיב תַּמָּן רַבֵּי יוֹסִי, עַד דְּאַזַּל אִשָּׁא.

עָאֵל קְדַמוּהֵי, אָמַר לִיהּ, אַפְתָּרָא וְסִיתָרָא,
גְּבַהוּתָא עַל כֹּלָא, הָאֵי הִילּוּלָא לְהַוֵּי
שְׂלִימָתָא. אָמַר רַבֵּי שְׂמַעוֹן מַאי דַּעְתִּיךָ. אָמַר רַבֵּי
יוֹסִי, הָא בְּרַתֵּי לְרַבֵּי אֶלְעָזָר בְּרַךְ. אָמַר וּדְאֵי יְהִיא
כֵּךְ. קְרָאוּ לְרַבָּנָן וַיְהִיב לִיהּ בְּרַתֵּיהּ.

יְתִבּוּ תַּמָּן תְּלַת יוֹמִין, וְלַעוּ בְּאוּרֵייתָא קַמֵּיהּ,
וְלֹא שָׁבְקוּ סִתְרָא דְּמִתְנִיתוּן, דְּלֹא אוּלִיף
לְהוּ רַבֵּי שְׂמַעוֹן. אָמְרוּ עֲלִיו עַל ר' שְׂמַעוֹן,
שְׂלֹא נִתְרָאָה קִשְׁת בְּיַמֵּיו. דְּהָא הוּא סִימְנָא
בְּעֵלְמָא הָוָה.

אָמַר רַבֵּי יִצְחָק, נִשְׁמָתָא הִיא קַיִימָא בְּקַיִימָא
לְעֵלְמִין. מַה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קַיִים, אַף

לשון הקודש

לְרַבֵּי אֶלְעָזָר בְּנֵךְ. אָמַר, וּדְאֵי יְהִיהַ קְדָ!
קְרָאוּ לְחַכְמִים וְנָתַן לוֹ אֶת בֵּיתוֹ.
יִשְׁבּוּ שָׁם שְׁלֹשָׁה יָמִים וְעִסְקוּ בַּתּוֹרָה
לְפָנָיו, וְלֹא הִשְׁאִירוּ סוּד שֶׁל הַמִּשְׁנָה
שְׂלֹא לְמַד אוֹתָם רַבֵּי שְׂמַעוֹן. אָמְרוּ עֲלִיו
עַל רַבֵּי שְׂמַעוֹן, שְׂלֹא נִרְאָתָה הַקִּשְׁת
בְּיַמֵּיו, שְׁהָרִי הוּא הִיךָ הַסִּימָן בְּעוֹלָם.
אָמַר רַבֵּי יִצְחָק, הַנִּשְׁמָה עוֹמֶדֶת בְּקַיִים

רַבֵּי אֶלְעָזָר. וְרָאוּ חַכְמִים אַרְבַּע בְּנֵי
נִשְׂרָא, שְׂיָרְדוּ בְּאִשׁ שֶׁהִקִּיפָה אוֹתוֹ וְאֶת
רַבֵּי שְׂמַעוֹן אָבִיו. יִשְׁבּ שָׁם רַבֵּי יוֹסִי עַד
שֶׁהִלְכָה הָאִשׁ.

נִכְנָם לְפָנָיו. אָמַר לוֹ, עַל הַהִבְתָּרָה
וְהַסְתָּרָה, גְּדֻלָּה עַל הַכֹּל, שֶׁתִּהְיֶה
הַהִלּוּלָה הַזֶּה שְׂלֵמָה. אָמַר רַבֵּי שְׂמַעוֹן,
מַה דַּעְתְּךָ? אָמַר רַבֵּי יוֹסִי, הָרִי בֵּיתִי

היא קיימת. אבל על ההיא נפש־תא חִיָּתָא, אָמַר
קָרָא, (במדבר טו לא) הַכֹּהֵן תִּפְרֹת הַנֶּפֶשׁ הַחַיָּה עֹנֶה בָּהּ.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מֵאֵי חֲזָא אוֹנְקָלוֹס, דְּאָמַר וַיְהִי
הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה, וְתַרְגֵּם לְרוּחַ מְמַלְלָא,
אִי נֶפֶשׂא דְּבַעֲרָתָא חַיָּה, לָמָּה לָא מְמַלְלָן.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, עַל דְּאֶתְגַּבְּלוֹן מֵעֹבְדֵי רַבָּה
דְּעַפְרָא, יִתִּיר מִבְּנֵי נֶשְׂא, וְלֹא זָקֵפִין רִישָׁא,
וְלֹא מְסַתְּפְלִין בְּרַקִּיעָא כְּבְנֵי נֶשְׂא. דְּאֵלוֹ אֶתְגַּבְּלוֹ
מִקְלִילָא דְּעַפְרָא כְּבְנֵי נֶשְׂא, וְזָקֵפִין רִישָׁא וְאֶסְתְּפְלוּ
בְּרַקִּיעָא, הֵוּוּ מְמַלְלָן.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, גַּבְלוּתָא וְזָקֵפִין רִישָׁא תִּינַח, אָבֵל
אֶסְתְּפְלוּתָא בְּרַקִּיעָא, לְמַאי. אָמַר לִיהּ,
הֵהוּא סִיּוּעָא רַבָּה דְּבְנֵי נֶשְׂא. תָּא חַזִּי, נְבוּכַדְנֶצַּר

לשון הקודש

הגדול של העפר יותר מבני אדם, ולא
זקפות ראש, ולא מסתבלות ברקיע כמו
בני אדם. שאלו גלושו מעפר הקל כמו
בני אדם וזקפות ראש ומסתבלות
ברקיע, היו מדברות.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הַלִּישָׁה וְזָקִיפַת הָרֹאשׁ –
מִיֵּלָא, אָבֵל הַסְתְּפֻלוֹת בְּרַקִּיעַ לָמָּה?
אָמַר לוֹ, אוֹתוֹ הַסִּיּוּעַ הַגָּדוֹל שֶׁל בְּנֵי
הָאָדָם. בֵּא וְרֵא, כִּשְׁנֹבְכַדְנֶצַּר נִטְרַד

לְעוֹלָמִים. מֵה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קָיָם, אִף
היא קיימת. אבל על אותה נפש חיה
אָמַר הַפְּתוּב (במדבר טו) הַכֹּהֵן תִּפְרֹת
הַנֶּפֶשׁ הַחַיָּה עֹנֶה בָּהּ.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מֵה רָאָה אוֹנְקָלוֹס שְׂאֵמַר
(בראשית ב) וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה, וְתַרְגֵּם:
לְרוּחַ מְמַלְלָא. אִם נֶפֶשׁ שֶׁל בְּהֵמָה חַיָּה
– לָמָּה לָא מְדַבְּרֹת?

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, עַל שְׁנֹלוּשׁוֹ מֵהַעֲבִי

כִּד הָיָה טָרִיד, וְהָיָה בְּעִירָא בְּטוּרְיָא, לָא הָיָה לִיה
 סִיּוּעָא, עַד דְּאֶסְתַּבַּל בְּרִקִיעָא, הָדָא הוּא
 דְּכַתִּיב, (דניאל ד' לא) אָנָּא נְבוּכַדְנֶצַּר עֵינֵי לְשָׁמַיָא
 נְטִלַת, וּמְנַדְעֵי עָלַי יְתוּב. דְּעַד לָא יִסְתַּבַּל בְּרִקִיעָא,
 לָא הָיָה מְנַדְעִיה עִילוּיָה.

אָמַר רַבִּי פְרוּסְפָדָא, הַגּוֹיִם וְעַמָּא דְאַרְעָא, דְּלֹא
 מְהִימְנֵי בְּהַקְדוּשׁ פְּרוּךְ הוּא, וְלֹא עָסְקֵי
 בְּאִוְרֵיתָא, לִית לְהוּ בַר הַהוּא נַפְשָׁא חֵיתָא
 דְּאֶתְנַפְקָא מֵאַרְעָא, וְעַל כֵּן לִית לְהוּ מְהִימְנוּתָא.
 אֲבָל יִשְׂרָאֵל דִּי מְהִימְנֵי בְּהַקְדוּשׁ פְּרוּךְ הוּא, וְעָסְקֵי
 בְּאִוְרֵיתָא, וְנָטְרֵי פְקוּדוּתֵיהּ, אָמַר הַקְדוּשׁ פְּרוּךְ
 הוּא, (ירמיה לד טז) לֹא כָּאֵלֶּה חֵלְק יַעֲקֹב וְגו'. לֹא יְהִי
 לְחֹן נַפְשָׁא חֵיתָא, אֲבָל מַה יְהִי לְחֹן. כִּי יוֹצֵר
 הַכֹּל הוּא. הַכֹּל: הוּא שְׂכִינְתֵיהּ. וְאֶתְגַּזְרַת נְשִׁמְתָא
 קַדִּישָׁא מִינָהּ, לְמַחְוֵי חוּלְקָא דִּיעֲקֹב. מַאי הוּא,

לשון הקודש

נֶפֶשׁ חַיָּה שִׁנְעָאָה מִן הָאָרֶץ, וְעַל כֵּן אֵין
 לָהֶם אֲמוּנָה, אֲבָל יִשְׂרָאֵל שְׂמַאמִּינִים
 בְּקִדּוּשׁ פְּרוּךְ הוּא וְעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה
 וְשׁוֹמְרִים מִצְוֹתָיו, אָמַר הַקְדוּשׁ פְּרוּךְ
 הוּא (ירמיה י) לֹא כָּאֵלֶּה חֵלְק יַעֲקֹב וְגו'. לֹא
 תִהְיֶה לָהֶם נֶפֶשׁ חַיָּה, אֲבָל מַה יְהִי
 לָהֶם? כִּי יוֹצֵר הַכֹּל הוּא. הַכֹּל הוּא
 שְׂכִינְתוֹ, וּמִמֶּנָּה נִגְזְרַת הַנְּשִׁמָּה הַקְדוּשָׁה

וְהִיָּה בְּהֵמָה בְּהָרִים, לֹא הִיָּה לוֹ סִיּוּעַ עַד
 שֶׁהִסְתַּבַּל בְּרִקִיעַ, זֶהוּ שְׂכִינְתוֹ (דניאל ד', לא)
 אֲנִי נְבוּכַדְנֶצַּר, עֵינֵי לְשָׁמַיִם נְטִלַתִּי,
 וּמְנַדְעֵי עָלַי הִתְיַשֵּׁב. שְׁעַד שֶׁלֹּא הִסְתַּבַּל
 בְּרִקִיעַ, לֹא הִיָּתָה רַעַתוֹ עָלָיו.

אָמַר רַבִּי פְרוּסְפָדָא, הַגּוֹיִם וְעַמֵּי הָאָרֶץ
 שֶׁלֹּא מְאִמִּינִים בְּקִדּוּשׁ פְּרוּךְ הוּא וְלֹא
 עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה, אֵין לָהֶם אֵלָּא רַק אוֹתָהּ

כְּלוֹמַר, הַכֹּל הוּא נִשְׁמָתָא, הוֹאִיל וְאַתְגַּזְרַת מִינָהּ.
 אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אִי לְגוּזִים לִית מְהִימְנוּתָא, הָא
 חֲזִינָן דְּאֶזְלִי לְטַעֲוֹתֵיהוֹן, חֲגָרִין וְסוּמִין,
 וּמְלִיָּין מַחִין וּמְרַעִין, וְאַתְסָאן. אָמַר לִיה, לְאוּבְדָא
 לְהוּ לְעֶלְמָא דְּאֶתִי, הָדָא הוּא דְּכִתְיב, (איוב יב
 כג) מִשְׁגִּיא לְגוּזִים וַיֹּאבְדִם.

וְעוֹד, הָא תַּנִּינָן (דברים כח נט) וַחֲלָיִים רָעִים וְנֶאֱמָנִים,
 מֵאֵי נֶאֱמָנִים. דְּעֶבְדֵי מְהִימְנוּתָא. כִּד מָטָא
 זְמָנָא, נִפְקִי מִתְּהוּא גַבְרָא. וְזִמְנִין דְּאִישְׁתְּכַח לְאִינוּן
 טַעֲוֹנוּן. דְּאִינוּן אֶזְלִין בְּמַרְעִיהוֹן לְטַעֲוֹתֵיהוֹן,
 וְאַתְסָאן, וְאָמְרֵי דְּתֵהוּא טַעֲוֹתָא הוּא דְּעָבַד.
 וְאָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, זְמָנָא חָדָא סָח לִי יְהוּדָאי חָד,
 דְּהוּ לִיה מְרַעִין סְגִיאִין, וְלֹא אִיתְסִי, חָמָא
 לְאִינוּן טַעֲוִין דְּהוּ אֶזְלִי בְּמַרְעִיהוֹן לְטַעֲוֹתֵיהוֹן.

לשון הקודש

וְנֶאֱמָנִים. מה זה נֶאֱמָנִים? שְׁעוֹשִׂים
 בְּאִמּוּנָה, בְּשִׁמְנֵי הַזְּמַן יוֹצֵאִים מֵאוֹתוֹ
 הָאִישׁ. וְלִפְעָמִים שְׁנִמְצָא אֶעֱלֹ אֹתָם
 הַגְּלוּלִים, שֶׁהֵם הוֹלְכִים בְּמַחְלוּתֵיהֶם
 לְתוֹעֲבוֹתֵיהֶם וְנִרְפְּאִים, וְאוֹמֵר שֶׁהוּא
 הָאֱלִיל הוּא שְׁעָשָׂה.

וְאָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, פֻּעַם אַחַת סִפֵּר לִי
 יְהוּדֵי אַחַד, שֶׁהָיוּ לוֹ חֲלָאִים רַבִּים וְלֹא
 נִרְפְּאָ, רָאָה אֶת אֹתָם סוֹתְרִים שְׁהָיוּ

לְהִיּוֹת חֲלָקוֹן שֶׁל יַעֲקֹב. מַה הוּא? כְּלוֹמַר,
 הַכֹּל הוּא הַנְּשָׁמָה, הוֹאִיל וְנִגְזְרָה מִמֶּנָּה.
 אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אִם לְעוֹבְדֵי כּוֹכָבִים
 וּמִזְלוֹת אֵין אִמּוּנָה, הָרִי רְאִינוּ שֶׁהוֹלְכִים
 אֶל תּוֹעֲבוֹתֵיהֶם חֲגָרִים וְסוּמִים וּמְלָאִים
 מִכּוֹת וּמַחְלוֹת, וְנִרְפְּאִים! אָמַר לוֹ, לְאֶבֶד
 אוֹתָם לְעוֹלָם הַבָּא, זְהוּ שְׁכִתּוּב (איוב יב, כג)
 מִשְׁגִּיא לְגוּזִים וַיֹּאבְדִם.

וְעוֹד, הָרִי שְׁנִינָנוּ (דברים כח) וַחֲלָיִים רָעִים

וְאֶתְסָאן, אָמַר אִיזִיל הָתָם, וְאַף עַל גַּב דְּאִיהוּ
אָסוּר, אָבַל לְמַחְמֵי מַאי הוּא.

וְאִזְלֵ הָתָם, וְעָאל בְּגִיבֵיהוּ, וּבַת תַּמָּן בִּינֵי אִינְשֵׁי
דְּהוּוּ מַחְיִין וּמְרַעִין. כְּלָהוּ אֲדַמְכוּ, וְאִיהוּ
לָא אֲדַמְיָ, עַד דְּחָמָא חַד שְׂטַנָּא, וְדִתּוּה אִזִּיל
בִּינֵיהוּ, וּמֵאֲנִי דְאֶסְוֹתָא בִּידֵיהּ, וְהָוִי שְׂוִי עַל כָּל
חַד וְחַד, וְאֶתְסִי. אַעְבַּר עֲלֵיהּ, וְלֹא שְׂוִי עֲלֵיהּ. אָמַר
לִיהּ, מְאֲרִי, הָא אֲנָא מִבְּנֵי מְרַעִין שְׂוִי עֲלִי.

אָמַר לִיהּ לֹא כְּאַלְהָה חֵלְק יַעֲקֹב, דְּאֵלִין אֶתְפַּקְדוּ
לִי לְאוּבְדָא לְהוֹן לְעֵלְמָא דְּאֶתִי, אָבַל בְּנֵי
דִּיעֲקֹב לָאוּ כְּאַלִין. וּמִן קָדָם מָה, עַל כִּי יוֹצֵר
הַכֹּל הוּא. מָה תִּיּוֹצֵא סֵתֵר וּבְנֵי, אַף קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא מְחִי וּמְסִי, וְסֵתֵר וּבְנֵי. נִפְק הַהוּא גְּבַרְא, וְסָח
לִי עוּבְדָא, אֶמְרִית בְּרִיךְ רַחֲמָנָא דְּשִׁדְרָךְ הָתָם

לשון הקודש

וְלֹא שָׁם עָלִיו. אָמַר לוֹ, אֲדוּנִי, הֲרִינִי
מִבְּנֵי הַחֲלָאִים, שִׁים עָלִי!
אָמַר לוֹ, לֹא כְּאַלְהָה חֵלְק יַעֲקֹב, שְׁעַל
אַלְהָה צוּוֹ אוֹתִי לְהֶאֱבִיד אוֹתָם לְעוֹלָם
הַבָּא, אָבַל בְּנֵי יַעֲקֹב לֹא כְּאַלֹהִים. וּמִפְּנֵי
מָה? (sw) עַל כִּי יוֹצֵר הַכֹּל הוּא. מָה תִּיּוֹצֵר
סוּתֵר וּבוֹנֵה, אַף הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִכָּה
וּמִרְפָּא, וְסוּתֵר וּבוֹנֵה. יֵצֵא אוֹתוֹ הָאִישׁ

הוֹלְכִים עִם מַחְלוּתֵיהֶם לְגִלּוּלֵיהֶם
וּנְרַפָּאוּ. אָמַר, אֵלֶךְ לְשָׁם, וְאַף עַל גַּב
שֶׁהוּא אָסוּר, אָבַל כְּדִי לְרֹאוֹת מַה זֶה.
הֲלָךְ לְשָׁם וּנְכַנְס לְתוֹכָם, וְלֵן שָׁם בֵּין
הָאֲנָשִׁים שֶׁהָיוּ מְבִים וְחוֹלִים. כָּלֵם יִשְׁנֹנ,
וְהוּא לֹא יִשְׁנֹן, עַד שֶׁרָאָה שְׁטָן אַחַד שֶׁהָיָה
הוֹלֵךְ בִּינֵיהֶם וּכְלִי רְפוּאָה בְּיָדוֹ, וְהָיָה
שָׁם עַל כָּל אַחַד וְאֶחָד וּנְרַפָּא. עָבַר עָלָיו

לְמַחְמֵי דָא, וּלְמַשְׁמַע בְּדִין מְפֹמִיָּה. וּכְדִין סָח לִי
יוֹסֵי חֲרָשָׁא.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק אָמַר רַב אֲחָא, מַאי דְבִתִּיב (איוב
לב ח) וְנִשְׁמַת שְׂדֵי תְבִינָם. אֵלָא הַנְּשָׁמָה הִיא
מְבִיאָה לְאָדָם לְהַפִּיר אֶת קוֹנּוֹ, וּלְהַכְנִיסוֹ בַּתּוֹרָה
וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְאֲשֶׁרִיָּהֶם אוֹתָם שְׁנַכְנָסִין בְּדֶרֶךְ
הַתּוֹרָה, בְּדֶרֶךְ הַנְּשָׁמָה, שְׁבִשְׁבִילָה יִזְכוּ לְחַיֵּי
הָעוֹלָם הַבָּא, וּלְמַעַלְתַּת הַקְּדוּשִׁים.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק אָמַר רַבִּי אֲחָא, כָּל הָעוֹסֵק
בַּתּוֹרָה הוּא קוֹנֶה הַנְּשָׁמָה מֵעַצְמוֹ. הֵינּוּ
דִתְנִינֵן, בָּא לִיטָהָר מְסִייעִין אוֹתוֹ. אוֹי לָהֶם
לְרִשְׁעִים, שֶׁהֵם נִדְבָקִים בְּכַח הָאֲדָמָה שֶׁהִיא
נִקְרָאת נֶפֶשׁ חַיָּה הַנִּבְרָאת מִן הָאֲדָמָה, שְׁבִשְׁבִילָה
יָכֻלוּ לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

הַתּוֹרָה, בְּדֶרֶךְ הַנְּשָׁמָה, שְׁבִשְׁבִילָה יִזְכוּ
לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא וּלְמַעַלְתַּת הַקְּדוּשִׁים.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק אָמַר רַבִּי אֲחָא, כָּל
הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה, הוּא קוֹנֶה הַנְּשָׁמָה
מֵעַצְמוֹ. הֵינּוּ מַה שְׁשִׁנִּינוּ, בָּא לְטָהָר
מְסִייעִים אוֹתוֹ. אוֹי לָהֶם לְרִשְׁעִים שֶׁהֵם
נִדְבָקִים בְּכַח הָאֲדָמָה, שֶׁהִיא נִקְרָאת
נֶפֶשׁ חַיָּה, הַנִּבְרָאת מִן הָאֲדָמָה,
שְׁבִשְׁבִילָה יָכֻלוּ לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.

וּסְפַר לִי אֵת הַמַּעֲשֶׂה. אָמַרְתִּי, בְּרוּךְ
הַרְחֵמֵן שֶׁשָּׁלַח אוֹתְךָ לְשֵׁם לְרֵאוֹת אֵת זֶה
וּלְשִׁמְעַת אֵת זֶה מִפִּי. וְכֹה סָח לִי יוֹסֵי
הַחֲרָשׁ.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק אָמַר רַב אֲחָא, מַה זֶה
שְׁכֵתִיב (איוב לב) וְנִשְׁמַת שְׂדֵי תְבִינָם? אֵלָא
הַנְּשָׁמָה הִיא מְבִיאָה אֶת הָאָדָם לְהַפִּיר
אֶת קוֹנּוֹ וּלְהַכְנִיסוֹ בַּתּוֹרָה וּבְמַעֲשִׂים
טוֹבִים, וְאֲשֶׁרִיָּהֶם אוֹתָם שְׁנַכְנָסִים בְּדֶרֶךְ

שאל רבי דוסתאי לרבי אליעזר, אמר ליה, אותה נפש חיה מאי חיי מינה לעלמא דאתי. אמר ליה, לא תימא הכי, אלא אימא מאי חיי מינה תדיר.

תא שמע, אמר רבי בא, מאי דכתיב, (במדבר טו לא) הפרת תפרת הנפש ההיא. אלא כהכל דנפיק מפומיה דבר נש, דלא יכול לסלקא לעילא, אפילו במלא עיניו, ומיד תכלה. כך היא אותה הנפש החיה, פאותה הכל שנוכרת מן הפה מהרה, ותכלה, ואינו נראה בעולם, והיה פלא היה.

אמר רבי יוסי, והא תנן נפשותם של רשעים הן הם המזיקין שבעולם. אמר ליה רבי יצחק, שפיר קאמרתי, שהן המזיקות לבעליהן, ומונעות פת הנשמה מעבודת בוראן, שאין מזיק לאדם

לשון הקודש

שאל רבי דוסתאי את רבי אליעזר, אמר לו, אותה נפש חיה, מה נהיה ממנה לעולם הבא? אמר לו, אל תאמר כך, אלא אמר, מה נהיה ממנה תמיד?

בא שמע, אמר רבי בא, מה שכתוב (במדבר טו) הפרת תפרת הנפש ההיא, אלא כמו ההכל שיוצא מפי אדם, שלא יכול לעלות למעלה אפילו במלא עיניו, ומיד

אמר רבי יוסי, והרי שנינו נפשותם של רשעים הן הם המזיקים שבעולם? אמר לו רבי יצחק: יפה אמרת, שהן המזיקות לבעליהן, ומונעות פת הנשמה מעבודת

אֵלֶּא אֹתָהּ הַנֶּפֶשׁ, עַל שְׁנִכְרָתָהּ עִם הַגּוֹף. וְאָמַר
רַבִּי אֲחָא, לָא תִּנּוּן הָכִי, אֵלֶּא נַפְשׁוֹתָם שְׁל רְשָׁעִים
בְּשִׁינְצִאוֹת מִן הַגּוֹף, הֵן הֵם הַמְזִיקִים שְׁבַע עוֹלָם.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, וְכֹד וְכֹד שְׁפִיר, בְּשִׁינְצִאוֹת מִן
הַגּוֹף, אִזּוּ נִמְצָא הַנְּזִק. וְהֵי אֵדְּ מְזִיק אוֹתוֹ
נֶפֶשׁ לַגּוֹף. וְהַכֹּל תְּמַהִים הֵיאֵדְּ הֵם אוֹתָם הַנֶּפְשׁוֹת
מְזִיקוֹן שְׁבַע עוֹלָם עַל שְׂדֵבְקִים בְּבִנְי אָדָם.

תָּנּוּ רַבָּנָן, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בַּר יַעֲקֹב, תְּמַה
אֲנִי עַל אַנְשֵׁי הַדּוֹר, אִם רוּבָם נַעֲשִׂים
בְּכַשְׁרוֹת. תָּא חֲזִי, מַה בְּתִיב, (ויקרא יא
ג) וְהִתְקַדְּשִׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים, מִלְּמַד שְׁצַרִּידְךָ
אָדָם לְקַדֵּשׁ עַצְמוֹ בְּשַׁעַת תַּשְׁמִישׁ.

מֵאִי קִדְוִשָׁא שְׁרִידְךָ הָכָא. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בַּר
יַעֲקֹב, שְׁלֵא יַעֲשׂוּ פְרִיצוֹתָא וְחֲצִיפוֹתָא,

לשון הקודש

עַל שְׂדֵבְקִים בְּבִנְי אָדָם.
שְׁנִי רַבּוֹתִינּוּ, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בַּר
יַעֲקֹב, תְּמַה אֲנִי עַל אַנְשֵׁי הַדּוֹר אִם רַבָּם
נַעֲשִׂים בְּכַשְׁרוֹת. בַּא וְרֵאָה מַה פְּתוּב
(ויקרא יא), וְהִתְקַדְּשִׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים,
מִלְּמַד שְׁצַרִּידְךָ אָדָם לְקַדֵּשׁ עַצְמוֹ בְּשַׁעַת
תַּשְׁמִישׁ.

מַה הַקְּדוּשָׁה שִׁכְתָּ לְכָאן? אָמַר רַבִּי
יְהוּדָה בַּר יַעֲקֹב, שְׁלֵא יַעֲשׂוּ פְרִיצוֹת

בוֹרְאָן, שְׁאִין מְזִיק לְאָדָם אֵלֶּא אוֹתָהּ
הַנֶּפֶשׁ עַל שְׁנִכְרָתָהּ וְכִלְתָּהּ עִם הַגּוֹף.
וְאָמַר רַבִּי אֲחָא, לָא כֹד שְׁנִינּוּ, אֵלֶּא
נַפְשׁוֹתָם שְׁל רְשָׁעִים, בְּשִׁינְצִאוֹת מִן
הַגּוֹף, הֵן הֵן הַמְזִיקִים שְׁבַע עוֹלָם.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כֹּד וְכֹד יָפַה,
בְּשִׁינְצִאוֹת מִן הַגּוֹף אִזּוּ נִמְצָא הַנְּזִק, וְאִיד
מְזִיק אוֹתוֹ נֶפֶשׁ לַגּוֹף? וְהַכֹּל תְּמַהִים
הֵיאֵדְּ הֵם אוֹתָם הַנֶּפְשׁוֹת מְזִיקוֹן שְׁבַע עוֹלָם

וְלֹא לְשׁוּם זְנוּת כְּבִהְמוֹת. שֶׁהַכְּבִהְמוֹת אֵינָן עוֹשׂוֹת
אֶלָּא לְכָד.

דְּהָא תַּנְן כָּל הַבּוֹעֵל לְשׁוּם זְנוּת, אִם לְשׁוּם מַה
הֵאמְרָן, וְלֹא יִשְׁמֹר אֶת עַצְמוֹ מֵאוֹתָן
הַדְּבָרִים הַצְּרִיכִין, דְּתַנִּינָן בְּמִתְנִיתָא, (דף טו ע"א) הֵהוּא
עוֹבְרָא דְאֵתִילִיד, לִיְהוּי פְּרִיץ חָצוּף זוֹנֶה רָשָׁע,
וְאֵינוֹ בְּכֻלָּל זֶרַע אֱמֶת.

וְכָל הַבּוֹעֵל לְשֵׁם מִצְוָה, וּמְקַדֵּשׁ עַצְמוֹ, וּמְכַוֵּן
לְבוֹ לְשֵׁם שָׁמַיִם. הוּוּ לִיהַ בְּנִין דְּמַעְלֵי,
צַדִּיקִים וְחַסִּידִים, יִרְאִי שָׁמַיִם, קַדִּישֵׁין הֵדָא הוּוּ
דְכַתִּיב, (ויקרא יא נד) וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, הַרְשָׁעִים עַל שְׂאִינָן מוֹלִידִים
אֶלָּא לְשֵׁם זְנוּת, בְּעִזּוֹת וּבַחֲצִיפּוֹת, אֵינָן לָהֶם

לשון הקודש

וְחֲצִיפּוֹת, וְלֹא לְשֵׁם זְנוּת כְּבִהְמוֹת, שֶׁהַכְּבִהְמוֹת אֵינָן עוֹשׂוֹת אֶלָּא לְכָד.
שְׁחָרִי שְׁנִינּוּ, כָּל הַבּוֹעֵל לְשֵׁם זְנוּת, אִם
לְשֵׁם מַה שֶׁאֵמְרָנוּ, וְלֹא יִשְׁמֹר אֶת עַצְמוֹ
מֵאוֹתָם הַדְּבָרִים הַצְּרִיכִים, שֶׁשְׁנִינּוּ
בְּפְרִיטָא, הָעֶבֶר הוּוּ שְׁנוּלָד, יְהִיָּה
פְּרִיץ חָצוּף זוֹנֶה רָשָׁע, וְאֵינוֹ בְּכֻלָּל זֶרַע
אֱמֶת.

וְכָל הַבּוֹעֵל לְשֵׁם מִצְוָה וּמְקַדֵּשׁ עַצְמוֹ
וּמְכַוֵּן לְבוֹ לְשֵׁם שָׁמַיִם, יְהִי לּוֹ בְּנִים
מְעֻלִים, צַדִּיקִים וְחַסִּידִים, יִרְאִי שָׁמַיִם,
קְדוֹשִׁים. זֶהוּ שְׁכַתּוּב (ש) וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם
וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים.
אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, הַרְשָׁעִים עַל שְׂאִינָם
מוֹלִידִים אֶלָּא לְשֵׁם זְנוּת, בְּעִזּוֹת
וּבַחֲצִיפּוֹת, אֵינָן לָהֶם אֶלָּא אוֹתָהּ הַנֶּפֶשׁ

אֵלָא אוֹתָהּ הַנְּפֶשׁ הַחַיָּה הַנְּתוּנָה לְבַהֲמוֹת, שְׁעֵנְיָנָם
אֵינָם אֵלָא בְּבַהֲמָה.

אָבֵל צְדִיקִים הַיּוֹדְעִים לְקַדֵּשׁ עַצְמָם, כְּתִיב
בְּהוֹ (ירמיה ב כא) וְאֲנֹכִי נִטְעַתִּיךָ שׁוֹרֵק כְּלֵה זָרַע
אֲמַת. מֵאֵי אֲמַת, אָמַר רַבִּי אֲחָא, אֲמַת בְּכָל שְׂאִינוּ
מִהֲרַר בְּאִשָּׁה אַחֶרֶת, וַיֵּשׁ לוֹ אֲמַת עִם אִשְׁתּוֹ.

רַב הוֹנָא אָמַר, לְכוּיִן וּלְקַדֵּשׁ עַצְמוֹ לְשֵׁם שָׁמַיִם,
שְׁנַאֲמַר (תהלים קכו א) אִם ה' לֹא יִבְנֶה בַּיִת שְׂוֹא
עֲמְלוֹ בּוֹנִיּוֹ בּוֹ. כְּלוּמַר, אִם אֵין הַפְּנִיָּה לְשֵׁם שָׁמַיִם,
לְבָנוֹת הַבַּיִת וְלִהְיוֹלִיד בָּנִים, שְׂוֹא עֲמְלוֹ בּוֹנִיּוֹ בּוֹ,
שְׂמִכְנִים בְּאוֹתוֹ הַיּוֹלֵד עֲמָל שֶׁל שְׂוֹא. וְאִיזְהוּ עֲמָל
שֶׁל שְׂוֹא. זֶה נֶפֶשׁ חַיָּה, שֶׁתְּכַלֶּה וְתַכְרֵת, כְּהַכֵּל
הַיּוֹצֵא מִן הַפֶּה, שֶׁהוּא שְׂוֹא, וְהוּא אֵיל וְהוּא מְכַנְּסוֹ
בְּאוֹתוֹ הַיּוֹלֵד, הֲרֵי עֲמָלוֹ שֶׁל שְׂוֹא.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ

בַּיִת שְׂוֹא עֲמְלוֹ בּוֹנִיּוֹ בּוֹ. כְּלוּמַר, אִם אֵין
הַפְּנִיָּה לְשֵׁם שָׁמַיִם לְבָנוֹת הַבַּיִת וְלִהְיוֹלִיד
בָּנִים, שְׂוֹא עֲמְלוֹ בּוֹנִיּוֹ בּוֹ, שְׂמִכְנִים
בְּאוֹתוֹ הַיּוֹלֵד עֲמָל שֶׁל שְׂוֹא. וְאִיזְהוּ עֲמָל
שֶׁל שְׂוֹא? זֶה נֶפֶשׁ חַיָּה, שֶׁתְּכַלֶּה וְתַכְרֵת
כְּהַכֵּל הַיּוֹצֵא מִן הַפֶּה, שֶׁהוּא שְׂוֹא,
וְהוּא אֵיל וְהוּא מְכַנְּסוֹ בְּאוֹתוֹ הַיּוֹלֵד, הֲרֵי
עֲמָלוֹ שֶׁל שְׂוֹא.

הַחַיָּה הַנְּתוּנָה לְבַהֲמוֹת, שְׁעֵנְיָנָם אֵינָם
אֵלָא בְּבַהֲמָה.

אָבֵל צְדִיקִים הַיּוֹדְעִים לְקַדֵּשׁ עַצְמָם,
כְּתוּב בָּהֶם (ירמיה ב) וְאֲנֹכִי נִטְעַתִּיךָ שׁוֹרֵק
כְּלֵה זָרַע אֲמַת. מֵהָ אֲמַת? אָמַר רַבִּי
אֲחָא, אֲמַת שְׂאִינוּ מִהֲרַר בְּאִשָּׁה
אַחֶרֶת, וַיֵּשׁ לוֹ אֲמַת עִם אִשְׁתּוֹ.

רַב הוֹנָא אָמַר, לְכוּיִן וּלְקַדֵּשׁ עַצְמוֹ לְשֵׁם
שָׁמַיִם, שְׁנַאֲמַר (תהלים קכו) אִם ה' לֹא יִבְנֶה